

Tfujtfujtfuj!

V rozporu s racionálním myšlením, bez rozumných důvodů, a k mému trvalému údivu, mezi lidmi koluje stále spousta pověr, které je jen velmi těžké vymýtit. Navzdory vědeckému pokroku jsou plyšáci, propocená trika pro štěstí i různé rituální fyzické úkony nejen stále v kurzu, ale též prakticky nezbytnou součástí pro zdar díla, zejména pokud jsme postaveni před problém nemající jednoznačně pozitivní řešení. Snad jen králičí pacičky vymizely díky likvidaci malochovů, ale jako náhradní řešení lze stále využívat např. kominíka, střepy, čtyřlístek, podkovu nebo některá lichá čísla. Jednou z letitých pověr, u kterých se dnes zastavíme, je pevná víra zaměstnanců v nadpřirozenou schopnost zaměstnavatele kladně ovlivňovat naši budoucnost, zejména v souvislosti se zdravím a pracovními úrazy. V tomto magickém světě se pak věci v dobré samy obrací – zaměstnanci se zcela uzdravují, dostávají peníze (velké) a téměř nezatelné trvalé následky jsou nejprve dobře zaplacené a pak jakoby zázrakem mizí. Možná je to pravda a já jako bezpečák vidím realitu příliš černě, ale někdy stačí rozbité zrcadlo, rozsypaná sůl či pátek třináctého... a pracovní úraz je na světě.

Pověra první – zaměstnavatel to s námi myslí dobře. Ano, je to možné, ale v zásadě plní přesně to, co mu ukládá legislativa, protože v opačném případě může platit tučné pokuty.

Pověra druhá – zaměstnavatel vše platí ze svého. Ne, každý zaměstnavatel musí mít (a má) pro případ pracovních úrazů pojištění, protože mu to ukládá legislativa.

Pověra třetí – se zaměstnavatelem musíte uzavřít dohodu, kdy chcete peníze za pracovní úraz dostat (např. až po ukončení pracovní neschopnosti). Ne, toto je pouze zjednodušení situace pro zaměstnavatele, který má v zásadě ušlou mzdu za povinnost vyplácet průběžně a pozor – dohoda (právní dokument) - se dá zrušit zase jen dohodou. To znamená, že se k ušlé mzdě nemusíte rychle dostat, pokud se pracovní neschopnost nemile protáhne.

Pověra čtvrtá – zaměstnavatel mi vyplatí vše sám, bez mého přičinění. Omyl, budete si muset zajistit hromady lejster a potvrzení, oběhat doktory a dodat vše, o co vás zaměstnavatel nebo jeho pojišťovna požádají, bez toho nedostanete mimo ušlé mzdy nic. A to nic, věřte, dnes může být i slušně velká hromádka peněz.

Pověra pátá – někdo vám připomene, že po ustálení zdravotního stavu, případně zpravidla po roce od pracovního úrazu, máte nárok na odškodnění trvalých následků (tzv. ztížení společenského uplatnění. Ne, nepřipomene. Musíte si udělat poznámku do kalendáře.

Pověra šestá – pokud budete mít trvalé následky, zaměstnavatel se o vás postará. Ani to není bohužel pravda. Pokud neprojdete tzv. perskou, zaměstnavatel s vámi rozváže pracovní poměr a vám zbyde invalidní důchod, renta (což není zrovna výhra) a oči pro pláč až do chvíle, než vás zaměstná (nebo nezaměstná) někdo jiný.

Mohla bych napsat i pověru sedmou a mnoho dalších, které v souvislosti s pracovními úrazy kolují, ale místo toho znovu (a znovu) raději nabízím **benefity OSŽ v podobě miniŠKOLENÍ pro ZO OSŽ, školení inspektorů BOZP pro vaše základní organizace, Úrazové linky, metodických materiálů ke stažení a setkání s námi, svazovými inspektory bezpečnosti práce odd. BOZP OSŽ Ú.** To všechno vám může pomoci v řešení pracovních úrazů a udržení života, který je k žití.

Zdroj legislativy: Zákon pro lidi (zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce; nařízení vlády č. 276/2015 Sb., o odškodňování bolesti a ztížení společenského uplatnění způsobené pracovním úrazem nebo nemocí z povolání (v platném znění) Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/>